

De Overleg-Commissie, naar de *personen* genomen, bestaat uit drie reactionairen (*Trouw*, OD en NC), terwijl ook de voorzitter van VC tot op zekere hoogte als zodanig kan gelden, tenminste wat zijn sepsis aangaat ten aanzien van het nieuwe wat in bezettingstijd is opgekomen.¹

Het telegram van de meerderheid van de Contact-Commissie werd op 18 juli verzonden. Diezelfde dag richtten alle organisaties van de linkersectie (behalve de RVV en *De Vrije Katheder* die men niet tijdig had kunnen raadplegen) een scherp protest tot de commissie² waarin zij er op wezen dat zij haar in haar 'huidige samenstelling' slechts hadden aanvaard, 'omdat naar hun mening de CC geen enkele representatieve functie te vervullen zou hebben en althans in haar huidige samenstelling nimmer zelfstandig als representante van de Nederlandse illegaliteit zou optreden' – dat laatste wèl doende was, aldus de linkersectie, de commissie haar bevoegdheden te buiten gegaan, 'de CC', zo stelde de linkersectie, 'heeft ten aanzien van de diverse ondergrondse groepen een louter adviserende taak . . . Een formeel gezag als 'top' of als 'overkoepling' heeft de CC . . . niet.'

In de derde vergadering van de Contact-Commissie, 21 juli, noemde Drees het, aldus het na de vergadering door Meijer aan de groepen van de linkersectie uitgebracht rapport,

'onaanvaardbaar dat de commissie geen telegram zou *mogen* ondertekenen . . . Men moet haar speelruimte laten. De commissie bedoelt in alle belangrijke punten de organisaties te kennen, maar er zijn omstandigheden denkbaar, waarin dat niet mogelijk is; men moet dan in belangrijke en dringende zaken zelfstandig kunnen beslissen. Anders kan men niet werken. Democratie à l'outrance maakt de democratie kapot'³ –

een opvatting waarmee Caljé, Bruins Slot en Neher zich ten volle konden verenigen; de laatste twee voegden er een bewogen beroep op de linkersectie aan toe, het niet tot een breuk te laten komen.

Het door Drees ingenomen standpunt werd tot uitdrukking gebracht in een brief van de Contact-Commissie aan de groepen van de linkersectie – die groepen legden zich daarbij vervolgens in feite neer. Dat laatste viel hun daarom minder moeilijk dan anders wellicht het geval zou zijn geweest, doordat spoedig aan de top van de illegaliteit bekend

¹ Brief, 16 juli 1944, van H.M. van Randwijk aan van Heuven Goedhart (a.v. (H 198)). ² Tekst: *Enq.*, dl. VII b, p. 32. ³ J. Meijer: 'Korte samenvatting der CC-discussies van 21 juli 1944' (RVV, 4 h).